

[Undervisningsministeren.]

efter 1933-loven må finde sig i, har man ikke fundet det rigtigt at overføre i en ny lov. På den anden side er der stillet forslag om indskrænkninger i eneretten, som ikke kendes i den gældende lov. Som eksempler herpå kan nævnes den bestemmelse i § 22, der giver radioen en begrænset ret til at udsende litterære og kunstneriske værker uden først at skulle indhente samtykke hertil, og bestemmelsen i § 17 om, at det skal være tilladt inden for undervisningsvirksomhed at foretage lydoptagelse af værker til midlertidig brug i undervisningen. Her er der tale om vigtige samfundsinteresser, hvis varetagelse gør det nødvendigt at give regler, der medfører en vis begrænsning af ophavsmændenes rettigheder.

Når lovforslaget, til trods for at det bygger på tilsvarende principper som loven af 1933, alligevel i formuleringen og opbygningen adskiller sig temmelig meget fra den gældende lov, skyldes det hovedsagelig det forhold, at der her er tale om en fællesnordisk lovgivning, hvad der også fra anden side under drøftelserne i dag er peget på. De eksisterende love i de nordiske lande er så indbyrdes afvigende, at man i arbejdet med at få tilvejebragt en ensartet lovgivning på området ikke har kunnet gå ud fra nogen af disse love, men har været nødt til så at sige at begynde forfra. Spørgsmålet har været drøftet i Nordisk Råd, og der har været ført en række forhandlinger mellem de nordiske lande for at finde et ensartet grundlag.

Om arbejdet med ophavsretsloven i de andre nordiske lande, der er med i samarbejdet, kan jeg sige her, at de norske og svenske lovforslag er fremsat i Norges storting og Sveriges rigsdag, samtidig med at lovforslagene er fremsat i folketinget i Danmark. I Finland har man ønsket at afvente det svenske forslags endelige tekst, men man må gå ud fra, at lovforslaget også her snart vil komme frem til den lovgivende forsamling. Der er altså mulighed for, at vi på samme tid i alle de nordiske lande kan drøfte disse forhold, og at vi også under drøftelsen kan have føling med hinanden, hvis der skulle komme nye synspunkter frem, og jeg anser det for særdeles ønskeligt, at vi får vor fælles lovgivning på disse områder udbygget så nær hinanden, som det i det hele taget kan lade sig gøre. Ind-

stillingen hos de nordiske folk til disse problemer er så ensartet, at det ville være unaturligt, om ikke vi på disse områder søgte at få en løsning, der var nogenlunde ens i de nordiske lande.

Kun på ét område er der i dag fremført visse betæneligheder. Det er med hensyn til det kgl. teaters skuespilleres stilling over for fjernsynet. Det kgl. teaters skuespillere får samme rettigheder som andre skuespillere. Selv om det kgl. teater naturligvis indtager en anden stilling end andre teatre i forhold til statsradiofonien og fjernsynet, må det erkendes, at det vil være vanskeligt i længden at opretholde en særstilling for det kgl. teaters skuespillere. Men jeg har sagt ved fremsættelsen, og jeg vil gerne gentage, at naturligvis kan vi godt se, at der kan være betæneligheder ved denne ordning, og bestemmelserne er formuleret og fremsat i tillid til, at kunstnerne ved det kgl. teater vil forstå det ansvar, der følger med at få rettigheder som dem, de får ifølge lovforslaget. Jeg tror også, kunstnerne vil forstå dette, og at det er i det kgl. teaters skuespilleres egen interesse, at sagen løses på en så tilfredsstillende måde som muligt. Men det er rigtigt: uden videre overføre skuespil fra det kgl. teater til fjernsynet lader sig ikke gøre; der er kunstneriske vanskeligheder forbundet dermed. Jeg håber som sagt, at vi kan få en fornuftig aftale om en praktisk løsning af spørgsmålet for det kgl. teaters skuespilleres vedkommende, og jeg anser det for meget vigtigt, at vi kan opnå en sådan aftale. Jeg tror, at vi må erkende på den ene side det rimelige i, at kunstnerne ved det kgl. teater bliver ligestillet med andre kunstnere, på den anden side de forpligtelser, som det kgl. teater har i højere grad end andre teatre med hensyn til transmission af de virkelig lødige ting, som radio og fjernsyn må være meget interesseret i kommer ud til den almindelige befolkning.

Jeg takker meget for den velvillige stilling, der er kommet til udtryk gennem ordførernes indlæg i dag. Jeg skal naturligvis være meget villig til at drøfte alle enkeltheder i udvalget og håber på et positivt resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.